

Μαρωνείας Παντελεήμων: Ανάσταση του Κυρίου ως ωδή στην ειρήνη και στη ζωή

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Μαρωνείας](#) και Κομοτηνής κ. Παντελήμων στην Εγκύκλιό του για το Άγιον Πάσχα μεταξύ άλλων τόνισε ότι “εάν κάνουμε το πρώτο βήμα λέγοντας «Ναί, Κύριε, γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανών και επί της γης», ο κόσμος μέσα μας και γύρω μας θα φωτίζεται με το αναστάσιμο φως από το καινό μνήμα του Ζωοδότου”.

“Αντιλαμβανόμαστε την Ανάσταση του Κυρίου μας ως ωδή στην ειρήνη, απείρως πιο σταθερή από εκείνην που προσπαθούν οι άνθρωποι στο διάβα των αιώνων, και στις μέρες μας. Διασφαλίζουν τάχα την ειρήνη, ενώ προετοιμάζονται και εισέρχονται σε αδελφοκτόνους πολέμους. Αλλά η ειρήνη του Χριστού προϋποθέτει έναν άλλο πόλεμο : εκείνον με τον κακό εαυτό μας, προκειμένου να ειρηνεύουμε «εις εαυτούς και αλλήλους». Τέλος, αντιλαμβανόμαστε την Ανάσταση του Κυρίου μας ως ωδή στη ζωή, απείρως ομορφότερη από αυτή που θα ζήσει οποιοσδήποτε

την εμπιστεύεται αποκλειστικά στις πεπερασμένες δυνάμεις του. Ο αναστάς Κύριος, η όντως ζωή, χορηγεί ζωή αιωνιότητας σε κάθε μέλος του εκκλησιαστικού Σώματός Του· ζωοποιεί τους νεκρούς και πεπεδημένους. Διδάσκει με την σταυρική Του θυσία ότι «ζωή που δεν μοιράζεται είναι ζωή κλεμμένη», υπογράμμισε.

Παρακάτω ολόκληρη η Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Μαρωνείας:

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 107η

Ἐπί τῷ Ἀγίῳ Πάσχα ,βκδ´ (2024)

Π ρ ό ς

Τόν Ἱερόν Κλήρον καί τόν εὐσεβῆ Λαόν

τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ ἀποψινὴ νύχτα τονίζει τὴ μοναδικότητα τοῦ ἑορταζομένου γεγονότος. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι!» Οἱ Ὁρθόδοξοι ὅπου γῆς, λαμπαδηφοροῦντες, συνομολογοῦμε καταφατικά στὴ διαλεκτικὴ τοῦ «Χριστός Ἀνέστη – Ἀληθῶς Ἀνέστη» κὶ ἔτσι ἀποκτοῦμε κάπως μυστικά τὴν ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως. Τὶ ἀντιλαμβανόμαστε;

Ἀντιλαμβανόμαστε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας ὡς ὡδὴ στὴ χαρά, ἀπείρως πιὸ εὐφρόσυνη ἀπὸ ἐκείνη πού μελουργήσε ὁ Μπετόβεν. Γιατί τὸ «Χαίρετε» πού πρωτακούστηκε ἀπὸ τὸν Ἀναστημένο Διδάσκαλο στὶς Μυροφόρες, εἶναι μεταδοτικὸ μιᾶς ἀμετάπτωτης ὄντολογικῆς χαρᾶς, ἡ ὁποία προκύπτει μέσα ἀπὸ τὴν κοινωνία μας μὲ τὸν Χριστό καὶ τοὺς συνανθρώπους μας, τοὺς ἐλαχίστους ἀδελφούς Του.

Ἀντιλαμβανόμαστε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας ὡς ὡδὴ στὴν εἰρήνη, ἀπείρως πιὸ σταθερὴ ἀπὸ ἐκείνην πού προσπαθοῦν οἱ ἄνθρωποι στὸ διάβα τῶν αἰώνων, καὶ στὶς μέρες μας. Διασφαλίζουν τάχα τὴν εἰρήνη, ἐνῶ προετοιμάζονται καὶ εἰσέρχονται σὲ ἀδελφοκτόνους πολέμους. Ἀλλὰ ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ προϋποθέτει ἕναν ἄλλο πόλεμο : ἐκεῖνον μὲ τὸν κακὸ ἑαυτοῦ μας, προκειμένου νὰ εἰρηνεύουμε «εἰς ἑαυτούς καὶ ἀλλήλους».

Τέλος, ἀντιλαμβανόμαστε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας ὡς ὡδὴ στὴ ζωή, ἀπείρως ὁμορφότερη ἀπὸ αὐτὴ πού θὰ ζήσει ὅποιοσδήποτε τὴν ἐμπιστεύεται ἀποκλειστικά

στὶς πεπερασμένες δυνάμεις του. Ὁ ἀναστάς Κύριος, ἡ ὄντως ζωὴ, χορηγεῖ ζωὴ αἰωνιότητος σὲ κάθε μέλος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματός Του· ζωοποιεῖ τοὺς νεκροὺς καὶ πεπεδημένους. Διδάσκει μὲ τὴν σταυρική Του θυσία ὅτι «ζωὴ ποὺ δὲν μοιράζεται εἶναι ζωὴ κλεμμένη».

Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί! Τὴν προοπτικὴ ποὺ μᾶς προσφέρει ἀπόψε ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἅς μὴ τὴν ἀποστερηθοῦμε. Νὰ αἰτηθοῦμε πρὸς Ἐκεῖνον νὰ μᾶς μεταμορφώσῃ σὲ ἀνθρώπους χαρούμενους καὶ εἰρηναίους, μὲ δίψα γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ γιὰ τὴν ὁποία πλασθήκαμε.

Ἐάν κάνουμε τὸ πρῶτο βῆμα λέγοντας «Ναί, Κύριε, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς», ὁ κόσμος μέσα μας καὶ γύρω μας θὰ φωτίζεται μὲ τὸ ἀναστάσιμο φῶς ἀπὸ τὸ καινὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου.

Χριστὸς Ἀνέστη !

Ἀληθῶς Ἀνέστη !

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς τὸν Ἀναστάντα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ